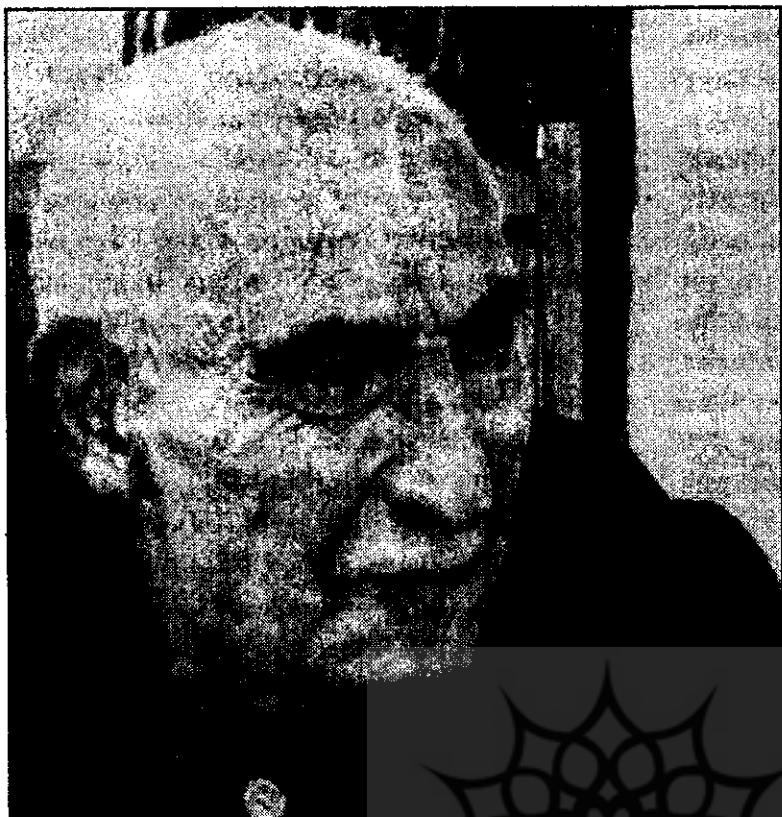

کودتای

۲۸ و ۲۵

موداد

به قلم مرحوم دکتر محمد مصدق

بکاخ سلطنتی از این جهت نرفتم که ممکن بود سربازان گارد شاهنشاهی روی همان تنصب بیجا که من میخواستم اعلیحضرت همایون شاهنشاهی از مملکت تشریف ببرند تیرباران کنند و مخالفین هم را بحق شمات نمایند که چرا برخلاف حزم و احتیاط عمل کردم. تشریف فرمائی گردید.

با این حال وظایف خود را با نهایت ادب و احترام انجام میدادم و با اینکه مملکت در محاصره اقتصادی بود و بدولت هیچ کمکی نمیرسید کارها میگذشت و بقین داشتم که اختلاف ما با شرکت نفت انگلیس و ایران بخوبی حل خواهد شد و دو خواهیم توانست نفت خود را با هریک از دول غرب که مشتری بود معامله کنیم، چونکه نفت غیر از جنبه اقتصادی جنبه ای سوق الجیشی هم داشت و حاضر نمیشدند نفت زیرزمین بماند و ازان استفاده نکنند.

مذاکرات من با سفیر کبیر امریکا به بن بست رسید و مستر راس یکی از مدیران سابق شرکت نفت انگلیس و ایران از بینداد نامه ای نوشته و تقاضای شروع مذاکرات کرد که من جواب نوشتم و بتوسط آقای فواد روحانی مشاور حقوقی شرکت ملی نفت برای اول استادم. مستر راس با نظر من که مذاکرات در طهران شروع شود موافقت ننمود و میخواست مذاکرات در یکی از شهرهای اروپا صورت گیرد.

سپس مستر لوی متخصص معروف نفت که در تیرماه ۱۳۳۰ با آقای هریمان بطهران آمد بود همین تقاضا را نمود و پیشنهادی هم برای حل اختلاف توسط آقای اللهیار صالح سفیر کبیر ایران در واشنگتن داد که

مرحوم دکتر مصدق در سال ۱۳۴۲ خاطرات خود را به نگارش درآورد. مجموعه این خاطرات در کتابی تحت عنوان «خاطرات و تالمذات» در تابستان ۱۳۷۵ توسط انتشارات علمی، چاپ و توزیع گردید.

برآن شدیم تا در آستانه چهل و هفتین سالگرد کودتای تنگین ۲۸ مرداد تحلیل و بیان آن مرحوم رادر باره کودتای ۲۵ و ۲۸ مرداد (در صفحه ۲۶۷ الی ۲۷۳ آن کتاب) تقدیم خواندگان کنیم. با این امید که این ریشه یابی جامع و مانع که به نظر می رسد بهترین اثر در زمینه اقتصاد سیاسی ایران نیز می باشد هر چند مختصر، بارها خوانده و در آن تأمل شود.

آنچه ضرورت ریشه یابی کودتار ایشتر می کند، اظهارات خاتمند، رئیس جمهور منتخب در روزشگاه شهید شیرودی (۸۰/۳/۷) می باشد. وی بدین مضمون گفت که انقلاب مشروطیت به کودتای رضاخان منجر شد و حکومت ملی با کودتای امریکایی ۲۸ مرداد ۳۲ سرنگون گشت. بنابراین جادار دکاری کنیم که انقلاب اسلامی نه به لحاظ خارجی با چنان کودتاهایی مواجه گردد و نه به لحاظ داخلی و در محتوا فروپاشی شود.

از ۹ اسفند بعد من بدریار نرفتم و چند مرتبه هم که آقای ابوالقاسم امینی کفیل وزارت دربار مذاکره نمود یا شرفیاب شوم یا اعلیحضرت همایون شاهنشاهی بخانه ای دکتر غلامحسین پسرم که بین خانه ای من و کاخ اختصاصی واقع شده بود تشریف فرما شوند موافقت ننمودم.

مفهومش این بود:

کشور مکزیک هم صنعت نفت را ملی نمود و صاحب امتیاز که یک شرکت انگلیسی بود سالها با آن دولت راجع بمبلغ غرامت اختلاف داشت و بالاخره کار باینجا رسید که دولت مکزیک هشتاد میلیون دلار بشرکت صاحب امتیاز تا ده نمود و رفع اختلاف کرد.

نظر باینکه مرحله‌ی اول شکست ملت ایران تغییر جریان مجلس بود که در قسمت دوم از فصل سوم بتفصیل گذشت. لذا دولت صلاح نمیدانست برای جواب استیضاح مجلس حاضر شود و یقین داشت آن عده‌از وکلاء که آن نماینده‌ی طهران و مخالف دولت را برای نظارت درهیئت اندوخنده اسکناس انتخاب کردند در مردم استیضاح نیز بدولت رای اعتماد نمیدهند.

محمد مصدق:

عزل دولتی که بایکی از دولت بزرگ دنیا
در مبارزه بود و حتی از گرفتن ۲۱۴ پنس هم
مایوس شده بود (نطق وزیر خارجه‌ی
انگلیس در آخر این لایحه) هیچ معنا نداشت.
جز اینکه مبارزه بفتح آن دولت و شکست ملی
ایران تمام شود و من باز تکرار می‌کنم اگر
کوچکترین احتمالی در عدم موفقیت میدادم
بهترین بهانه برای کناره جوئی از کارهای
دستخط شاهانه بود.

تغییر رژیم موجب ترقی ملت نمی‌شود تا
ملتی دانای ورجالی توانا نباشد کار مملکت
بهمین منوال خواهد گذشت.

دولت را ساقط نمایند.

و بازنظر باینکه هیچکس غیر از خود مردم بیشتر بصلاح مردم عمل نمی‌کنند دولت بوسیله‌ی رفرازند بخود مردم رجوع نمود که تکلیف کشور را تعیین نمایند، چنانچه با بقای دولت موافقند رای بانحلال مجلس بدنهند و ال دولت برود و مجلس با آنچه صلاح میداند عمل کند.

من از کسانی که غیر از خیر مملکت نظری ندارند سوال می‌کنم که غیر از این طریق دولت چه وسیله‌ای داشت که افکار مردم را نسبت به ادامه کار و یا کناره جوئی از کار استنباط کند.

خوبشخانه با رفرندام غیر از عمال بیگانه کسی مخالفت ننمود و مخالفت آنها هم باین استناد بود که مجلس مؤسسان دوم حق انحلال مجلسین را بشاه مملکت داده است.

برفرض اینکه مجلس مؤسسان روی ابتکار ملت ایران سرگرفته بود

من تا آنوقت بیشنهادی باین صراحت ندیده بودم و یقین داشتم که موقیت نصیب ملت ماست و این هم یک خیال واهی نبود، چونکه هر ملتی در راه آزاد و استقلال خود فداکاری نمود بمقصود رسید.

ولی بعد از فرستادن این بیشنهاد معلوم نشد که بیش آمد و باجه اشخاص مذاکره نمودند که اوضاع ناگهان تغییر کرد (۱) و یقین حاصل نمودند بهر طریق میتوانند دولت را ساقط نمایند و تیجه‌این شد آقای فواد روحانی مشاور حقوقی شرکت ملی نفت که برای مذاکره بسویس رفته بود مستر راس برای ملاقات وی حاضر نشد. مستر لوی هم برای آمدن با پیران عندر آورد.

اگر بتوانند مالی را بینم بخس و نامشروع ببرند چرا حاضر شوند بنخ عادله معامله کنند. تا هستند کسانی که میتوانند اینطور داد و ستد بکنند چرا با کسانی که غیر از مصالح مملکت نظری ندارند معامله نمایند. نامشروع از این جهت که مقدار مهمن نفت بوسیله‌ی لوله از زیر آب بخارج میرفت که ازان کسی اطلاع نداشت و نامه‌ی آقای دریادار شاهین که عیناً نقل نمی‌شود دلیل صحت این معناست. جناب آقای امیر علائی نماینده فوق العاده دولت واستاندار استان

ششم

محترماً با استحضار میرساند در اجرای تحقیقاتی که استعلام فرموده اند اینک گزارش شده است که طبق اطلاعات و تحقیقات معموله دولوله یکی برای نفت سفید یا بنزین و دیگری نفت سیاه از کنار جاده آبادان و خرمشهر عبور و در مجاور مزرعه نمونه موسوم به «دیری فارم» از شط العرب بخارک عراق می‌رود.

دریادار شاهین

با اینکه آقای وزیر خارجه‌ی انگلیس در پیام بملت ایران چنین اظهار نمود: «در باره شرکتهای امریکائی نیز مخواهم بطور محکم و خیلی مختصر صحبت کنم و امیدوارم کسی نگوید که امریکائیها از این قرارداد سوء استفاده کرده‌اند زیرا چنین خبری عاری از حقیقت است» تردید نیست که دولت انگلیس مایل نبود غیراز شرکت نفت انگلیس و ایران شرکتهای دیگری در نفت ایران دخالت کنند و بهمین جهت هم تا دولت امریکا

اعلیحضرت صادر نشده بود و حتی یک اخلاقگر هم بقول دادستان آرتش نعره نکشیده ویاسخنی از جمهوری دموکراتیک نگفته بود و هرچه درروزهای آخر مرداد پیش آمد عکس العمل تشریف فرمائی بیسابقه و بی خبر اعلیحضرت همایون شاهنشاهی بود که در جامعه بفارار تلقی شده بود و هر کس از هر حزب و هر دسته میخواست از موقع بنفع خود استفاده کند و بهترین دلیل همان فرمایشات خود شاهنشاه است که در مصاحبه با مخبر روزنامه‌ی مصری «المصور» فرموده‌اند و از مجله‌ی «خواندنیهای» مورخ ۳ مهرماه ۱۳۲۰ عیناً نقل می‌شود:

«نقشه‌ای که کشیده بودیم کاملاً مطالعه شده بود و احتمالات مختلف را نیز بیش بینی کرده بودیم و میدانستیم در مقابل نقشه‌های معکوس چه کنیم. وقتی مصدق فرمان عزل خود را رد کرد و موضوع را بصورت انقلاب جلوه گر ساخت و خواست از نفوذی که بدست آورده بود کمال سوه استفاده را بکند هوایی‌ای مخصوص من آمده‌ی پرواز فوری از کشورم بود و من میخواستم این کار را بکنم تا مصدق و جماعت او تصویر کنند که دور کاملاً بدست آنها افتاده و معارضی ندارند (۱) و یانچه میخواستند رسیده‌اند و چون من از کشور پرواز کردم آنها همین اشتباه را کردند و توانستند آن پیروزی خیالی را که بدست آورده بودند درست حفظ کنند و برهه‌های خود فایق آیند و دست باعمال پیرویه‌ای زدند که خود قربانی آن شدند. اشخاص بیگناهی را گرفتند و بزنان آنداختند، مجسمه‌ها را خراب کردند و دست باعمالی زدند که سوه نیست آنان را آشکار ساخت و من معتقدم که همین اعمال بکار آنان خاتمه داد و احساسات مردم را بر ضدشان برانگیخت، این بود بیانات ملوکانه که عیناً نقل شد.

اما اینکه بعضیها گفته اند اگر ۲۵ مرداد اجازه‌ی میتینگ داده نمی‌شد حرشهایی هم گفته نشده بود دولت این جانب که روی افکار عموم تشکیل شده بود ویشرفت آن در مراجع بین المللی نتیجه‌ی احساسات ملت و حمایت از دولت بود چطور میتوانست با تشکیل میتینگ که خواسته‌ی مردم بود مخالفت کند. اجازه میتینگ مثل همیشه باین شرط داده شد که اخلاقگران توانند در میتینگ رسم‌آوراد نطق کنند، همچنانکه نکردن. من قوهای در اختیار نداشتیم که در ظرف دور روز بتوانم اخلاقگران را تغییب کنم. اگر قوای انتظامی در اختیار من بود چرا روز نه اسفند رئیس ستاد آرتش دست از کارکشید و تا پنج بعد از ظهر که من اورالز ستاد آرتش خواستم در کاخ سلطنتی بسر می‌برد.

جراساعت یک بعد از نصف شب ۲۵ مرداد که عده‌ای از سعد آباد باتانک و افراد مسلح برای دستگیری من و همکارانم حرکت نمودند و از همه جا گذشتند فرمانداری نظامی طهران ممانعت نمود و حتی یک گزارش هم در این باب نداشده بود.

من با دستگاهی کارمیکردم که زیر نفوذ استعمار بود. پس از چند تغییر و تبدیل، سرتیپ افسار طوس رادراس اداره کل شهریانی گذاردم شاید اصلاحاتی بکند. اورالز بین بر دند و بیان همه بیانات واقعیتی که متهمن بقتل اور در نوار ضبط صوت نمودند همگی بدون استثناء در دادگاه نظامی تبرئه شدند و بروندۀ قتل او که با آن طرز فجیع از بین رفته بود مخوم گردید. دولت این جانب با چنین تشکیلاتی در ظرف آن دوزوژ چه میتوانست

و بازیفرض اینکه اعضای آن راملت انتخاب کرده بود مجلس مؤسسان نمیتوانست از مردم سلب حق کند و در یک موقع حساسی ملت نتواند عقیده خود را بر ابقاء مجلس وبا انحلال آن اظهار نماید. مجلس مؤسسان که مدعی نمایندگی مردم بود چطور میتوانست مردم را از این حق محروم کند. رفاندم در صلاح مملکت وصلاح اعلیحضرت بود. اگر دولت انحلال مجلس را از بیشگاه ملوکانه در خواست مینمود چنانچه موافقت میفرمودند در محظوظ سیاست خارجی قرار میگرفتند و در صورت عدم موافقت با ملت خود مخالفت فرموده بودند.

رفاندم ثابت نمود که ملت با دولت موافق است و با انحلال مجلس رای

محمد مصدق:

معلوم نیست چه پیش آمد که دولت امریکا که خود در دو قرن پیش بدرد ما گرفتار بود آزادی ملتی مثل ملت ایران را فدای چهل سهم از صد سهم کنسرسیوم نمود.

نظر باینکه هیچکس غیر از خود مردم بیشتر بصلاح مردم عمل نمیکنند دولت بوسیله‌ی رفاندم بخود مردم رجوع نمود که تکلیف گشور را تعیین نمایند، چنانچه با بقای دولت موافقند رای با انحلال مجلس بدنهند والا دولت برود و مجلس با آنچه صلاح میداند عمل کند.

داد و این بزرگترین خدمتی بود که دولت بمملکت و شاهنشاه نمود. ای کاش دستخط عزل صادر نشده بود تا بینند کارها چطور بصلاح مملکت تمام وکلیه‌ی عواید نفت نصیب ملت ایران میشود. چنانچه تصویر مینمودند دولت موفق نمیشود باید صیر میکردن تا دولت خود اظهار عجز کند. عزل دولتی که بایکی از دولت بزرگ دنیا در مبارزه بود و حتی از گرفتن ۲۱۴ پنس هم مایوس شده بود (نطق وزیر خارجه‌ی انگلیس در آخر این لایحه) هیچ معنا نداشت جزاینکه مبارزه بفتح آن دولت و شکست ملی ایران تمام شود و من باز تکرار میکنم اگر کوچکترین احتمالی در عدم موقیت میدادم بهترین بهانه برای کناره جویی از کارهای توکل شاهنه بود.

صدور دستخط گذشته از اینکه برخلاف قانون اساسی بود دلیل هم نداشت چونکه تا نه اسفند و بعد از آن تا ساعت یک روز ۲۵ مرداد ۱۳۲۰ از من واز دولت من کوچکترین عملی برخلاف مصالح مملکت و شخص

جلسه تصویب رسید و باستناد همان قانون تحریم امتیاز بود که مجلس پانزدهم توانست قرار شرکت مختلط نفت را در کنده و برای جلوگیری از سوءتفاهم بین المللی دولت رامامور نماید که حقوق ملت را لازم شرکت نفت انگلیس وایران استیفاء نماید.

اگردر آن روز این کار صورت نمیگرفت صنعت نفت در سراسر کشور ملی نمیشد. ملت ایران نمیتوانست با دو دولت قوی که نفع مشترک داشتند مبارزه کند و روی همین رقابت بود که دولت توانست در جنوب از شرکت نفت انگلیس وایران و در شمال از شرکت شیلات خلیج نمایند.

من نه فقط باجمهوری دموکراتیک بلکه باهررقم دیگر آن هم موافق نبودم چونکه تغییر رژیم موجب ترقی ملت نمیشود و تا ملتی دانا و جالی توانا نباشد کار مملکت بهمین منوال خواهد گذشت.

چه بسیار ممالکی که رژیshan جمهوری است ولی آزادی ندارند و چه

بکند، چونکه ابتکار در دست عمال بیگانه بود و عده‌ای از احزاب چپ نیز معناً مجری نظریات دولت مبارز بودند و قوای انتظامی اعمالشان راندیده میگرفت.

همه میدانند که عصر روز ۲۷ مرداد دستور اکید دادم هر کس حرف از جمهوری بزند اور تعقیب کنند و نظر این بود که از بیشگاه اعلیحضرت همایون شاهنشاهی در خواست شود هر قدر زودتر با ایران مراجعت فرمایند.. چنانچه ممکن نباشد، شورای سلطنتی راتبین فرمایند که کارها متوقف نشود و جریان طبیعی خود را طی تمایدو هرگاه بالین دو پیشنهاد موافقت نمیشد چون حق تعیین شورای سلطنتی با اعلیحضرت بود و هیچ مرجعی غیر از خود ملت نمیتوانست باین کار مبادرت کند شورای سلطنتی از طریق رفراندم تعیین گردد که روز ۲۸ مرداد دولتی که قبل پیش بینی شده بود نقشه‌ی آخر را عملی کرد و بعد هم گفته شد اگر دولت سقوط نمیکرد

محمد مصدق:

بر فرض اینکه مجلس مؤسسان روی ابتکار ملت ایران سرگرفته بود و بازبفرض اینکه اعضای آن را ملت انتخاب کرده بود مجلس مؤسسان نمیتوانست از مردم سلب حق کند تا در یک موقع حساسی ملت نتواند عقیده‌ی خود را بر ابقاء مجلس ویا انحلال آن اظهار نماید.

اینها نقشه‌های بود که یکی بعد از دیگری اجراسد برای اینکه وضع مملکت بحال سابق عودت کند و ملت ایران به آرزو و آمال خود نرسد، والا چه شد که بعد از سقوط دولت آنچه ملت بدست آورده بود و مورد تایید شاهنشاه هم قرار گرفته بود یکی پس از دیگری از دست رفت. عجب اینکه وضع مملکت بحال سابق عودت کند و ملت ایران باز رو و آمال خود نرسد، والا چه شد که بعد از سقوط دولت آنچه ملت بدست آورده بود و مورد تایید شاهنشاه هم قرار گرفته بود یکی پس از دیگری از دست رفت. عجب این است که من در آن واحد با تهم دو جرم متضاد یعنی برای بهم زدن اساس حکومت (ماده ۳۱۷ قانون دادرسی و کیفر ارش) و برای قصد تشکیل رفراندم از نظر تعیین شورای سلطنتی هر دو محکوم شدم (۱)

بسیار ممالکی که سلطنت مشروطه دارند و از آزادی واستقلال کامل بهره‌مندند.

برای من و کسانی مثل من بیگانه بیگانه است، در هر مرا و مسلکی که باشد، ولی چه میتوان کرد که هر دسته از عمال بیگانه میخواهند ارباب خود را بین مملکت مسلط کنند و کسانی مثل من را از بین ببرند.

تا یاجلازم بود که من از خود دفاع کنم و با ادله و قرائن بی شماری ثابت نمایم که نه میخواستم ترتیب و راثت تخت و تاج را تغییر دهم، نه رژیم مشروطه را بجمهوری، آن هم جمهوری دموکراتیک تبدیل نمایم، و اما کسانی که با عملیات سال اول من موافق بودند و آنچه واقع شده بود خواسته‌ی ملت میدانستند چه شد که بعد از سقوط دولت آن عملیات را تعیین ننمودند و آنچه کردند مخالفت آنچه بود که گفتند.

(۱) کنفرانس در جال آپ تشکیل شد که بعد بتفصیل خواهد آمد.

(۱) کمتر دیده شده است پادشاهی برای یک مقصد نامشروع ملت خود را غفال کند.

(۱) معلوم شد که (یک کلمه ناخوانا) نیست هم میتوان کسی را مجرم ساخت و محکوم کرد.

مملکت ازین میرفت و نگفتند که مملکت کجا میرفت و یک عده اخلاق‌گر غیر مسلح چطور می‌توانستند در مقابل آرتش مسلح به توب و تانک مقاومت کنند. چنانچه این کارشدنی بود چهار بعد از روز ۲۸ مرداد نکردند. بطور خلاصه اینها نقشه‌های بود که یکی بعد از دیگری اجراسد برای اینکه وضع مملکت بحال سابق عودت کند و ملت ایران باز رو و آمال خود نرسد، والا چه شد که بعد از سقوط دولت آنچه ملت بدست آورده بود و مورد تایید شاهنشاه هم قرار گرفته بود یکی پس از دیگری از دست رفت. عجب این است که من در آن واحد با تهم دو جرم متضاد یعنی برای بهم زدن اساس حکومت (ماده ۳۱۷ قانون دادرسی و کیفر ارش) و برای قصد تشکیل رفراندم از نظر تعیین شورای سلطنتی هر دو محکوم شدم (۱) من نه فقط در مجلس چهاردهم و شانزدهم بلکه از دوره نهم تقدیمی که قرارداد ۱۹۳۳ منعقد شد بالمتیاز نفت مخالف بودم و یقین داشتم که با استفاده بیگانگان از معدن نفت، ملت ایران هیچ وقت روی آزادی واستقلال را نخواهد دید و روی همین عقیده بود که با حضور قشون دولت اتحاد جماهیر شوروی در ایران و عده‌ای از افراد حزب توده در مجلس چهاردهم طرح تحریم امتیاز نفت را ب مجلس دادم و جدیت نمودم تا در همان